

RÅDETS DIREKTIV 2001/40/EF**af 28. maj 2001****om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3),

under henvisning til initiativ fra Den Franske Republik ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktaten skal Rådet vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken på områderne betingelser for indrejse og ophold samt ulovlig indvandring og ulovligt ophold.
- (2) Det Europæiske Råd bekræftede på mødet den 15.-16. oktober 1999 i Tammerfors, at det ønsker at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik sigte både mod en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene.
- (3) Nødvendigheden af at sikre større effektivitet i fuldbyrdelsen af afgørelser om udsendelse samt et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne forudsætter gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse.
- (4) Afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere skal træffes i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950, navnlig artikel 3 og 8, og Genève-konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, og som de følger af de forfatningsmæssige principper, som medlemsstaterne har til fælles.
- (5) I overensstemmelse med nærhedsprincippet kan målet med den påtænkte aktion, nemlig et samarbejde mellem medlemsstaterne om udsendelse af tredjelandstatsborgere, ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan således på grund af aktionens virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (6) I overensstemmelse med artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det

Forenede Kongerige ved skrivelse af 18. oktober 2000 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af nærværende direktiv.

- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om dette direktiv til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette direktiv i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (8) For så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør dette direktiv en udbygning af Schengen-reglerne ifølge den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union indgik med disse to lande den 18. maj 1999. Ifølge de procedurer, der er fastsat i aftalen, gælder de rettigheder og forpligtelser, der følger af dette direktiv, også for disse to lande og for forbindelserne mellem disse to lande og de medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som dette direktiv er rettet til —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af forpligtelserne i medfør af artikel 23 og af anvendelsen af artikel 96 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen, i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«, er formålet med dette direktiv at muliggøre anerkendelse af en afgørelse om udsendelse, som er truffet af en kompetent myndighed i en medlemsstat, i det følgende benævnt »ophavsstaten«, mod en tredjelandstatsborger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, i det følgende benævnt »fuldbyrdsstaten«.

2. Alle afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1, gennemføres i overensstemmelse med fuldbyrdsstatens gældende lovgivning.

3. Dette direktiv gælder ikke familiemedlemmer til Unionsborgere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed.

⁽¹⁾ EFT C 243 af 24.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13.3.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, som ikke er statsborger i en medlemsstat,
- b) »afgørelse om udsendelse«: enhver afgørelse med henblik på udsendelse truffet af en ophavsstats kompetente administrative myndighed
- c) »fuldbyrdselsforanstaltning«: enhver foranstaltning truffet af en fuldbyrdselsstat med henblik på at iværksætte en afgørelse om udsendelse.

Artikel 3

1. En udsendelse som omhandlet i artikel 1 vedrører følgende tilfælde:

- a) Tredjelandstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed og truffet i følgende tilfælde:
  - når tredjelandstatsborgeren af ophavsstaten er dømt for en lovovertrædelse, som straffes med mindst et års frihedsstraf
  - når der foreligger alvorlige grunde til at antage, at tredjelandstatsborgeren har begået alvorlige strafbare handlinger, eller der foreligger reelle indicier for, at han påtænker at begå sådanne handlinger på en medlemsstats område.

Hvis den berørte person er indehaver af en opholdstilladelse udstedt af fuldbyrdselsstaten eller en anden medlemsstat, skal fuldbyrdselsstaten med forbehold af artikel 25, stk. 2, i Schengen-konventionen konsultere ophavsstaten og den stat, der har udstedt tilladelsen. En afgørelse om udsendelse, der er truffet inden for rammerne af dette litra, giver mulighed for at inddrage opholdstilladelsen, for så vidt der er hjemmel herfor i den nationale lovgivning i den stat, der har udstedt tilladelsen.

- b) Tredjelandstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse eller ophold.

I de to tilfælde, der er omhandlet i litra a) og b), må afgørelsen om udsendelse hverken udsættes eller suspenderes af ophavsstaten.

2. Medlemsstaterne gennemfører dette direktiv under hensyn til beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke bestemmelserne i konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater (Dublin-

konventionen) og i tilbagetagelsesaftalerne mellem medlemsstaterne.

Artikel 4

Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende tredjelandstatsborger kan anke enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til fuldbyrdselsstatens lovgivning.

Artikel 5

Beskyttelsen af personoplysninger og datasikkerheden sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.

Uanset artikel 101 og 102 i Schengen-konventionen kan registre med personoplysninger i forbindelse med dette direktiv kun benyttes til de formål, de er bestemt til heri.

Artikel 6

Ophavsstatens og fuldbyrdselsstatens myndigheder benytter alle hensigtsmæssige midler til at samarbejde og udveksle oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv.

Ophavsstaten sørger for, at fuldbyrdselsstaten hurtigst muligt får alle nødvendige dokumenter i hænde til attestation af, at afgørelsen om udsendelse fortsat er eksigibel, hvis dette er foreskrevet i bestemmelserne i Sirene-Håndbogen.

Inden yderligere foretages, foretager fuldbyrdselsstaten en undersøgelse af den pågældende persons situation for at sikre, at hverken de relevante internationale retsakter eller de gældende nationale bestemmelser er til hinder for fuldbyrdselsen af afgørelsen om udsendelse.

Når fuldbyrdselsforanstaltningen er iværksat, underretter fuldbyrdselsstaten ophavsstaten herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne udligner indbyrdes de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af dette direktiv, hvis udsendelsen ikke kan ske på den (de) pågældende tredjelandstatsborger(e)s regning.

Med henblik på anvendelsen af denne artikel vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og senest den 2. december 2002 de relevante kriterier og nærmere bestemmelser. Disse kriterier og nærmere bestemmelser gælder tilsvarende for anvendelsen af artikel 24 i Schengen-konventionen.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 2. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 2001.

På Rådets vegne

T. BODSTRÖM

Formand
